

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 5015200175
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5015200175.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): Y. L. - EKO Čadca, so sídlom Palárikova č. 96, 022 01 Čadca, právne zastúpený: JUDr. Stanislav Záhumenský, advokát, so sídlom Fraňa Kráľa 1504, Čadca, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody č. 6, 810 05 Bratislava, za účasti MAXA plus, s.r.o., so sídlom Palárikova 3005/1AS, 022 01 Čadca, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/286/2017 zo dňa 9. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný rozhodnutím č. 06134/2015/B625-SV/01485/Pa zo dňa 15.01.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2- 2014/020038/CHo zo dňa 06.10.2014 (ďalej len „prvostupňový správny orgán“ a „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplynulo, že Mesto Čadca (ďalej len „stavebný úrad“) rozhodnutím č. VD/4000/2012/Mb zo dňa 03.12.2012 povolil užívanie stavby označenej ako „Budova pre obchod a služby - nadstavba objektu“ na pozemkoch parc. č. CKN 688/2 a 689 v k.ú. Čadca. Stavebný úrad v kolaudačnom konaní overil, že stavba sa uskutočnila podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní s výnimkou drobných odchýlok, ktoré boli zakreslené do dokumentácie skutočného vyhotovenia stavby a v súlade s § 81 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o

územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) boli prejednané a odsúhlasené v kolaudačnom konaní a podmienky stavebného povolenia boli dodržané. Stavebný úrad tiež konštatoval, že užívaním stavby nebude ohrozený život a zdravie osôb, ani životné prostredie a že pri miestnom zisťovaní v kolaudačnom konaní neboli na kolaudovanej stavbe zistené nedostatky, ktoré by bránili vydaniu kolaudačného rozhodnutia. Na podnet spoločnosti MAXA plus s.r.o. prvostupňový správny orgán v mimo odvolacom konaní preskúmal právoplatné rozhodnutie o kolaudácii stavby a dospel k záveru o porušení zákona najmä tým, že v ňom nebol zákonným spôsobom vymedzený účel užívania predmetnej nadstavby, čo umožnilo vlastníkovi stavby prevádzkovať ju spôsobom, ktorý nebol preskúmaný príslušnými dotknutými orgánmi štátnej správy, ktoré chránia záujmy podľa osobitných predpisov. Následne prvostupňovým rozhodnutím zrušil rozhodnutie o kolaudácii stavby.

3. V odôvodnení konštatoval, že stavebný úrad pochybil už pri vydávaní stavebného povolenia č. VD/2010/I232/Ča zo dňa 30.3.2010 na predmetnú stavbu (od právoplatnosti ktorého už uplynuli tri roky), nakoľko z výroku stavebného povolenia vyplýva, že projektová dokumentácia riešila nadstavbu budovy pre obchod a služby spojenú so stavebnými úpravami za účelom vytvorenia nových obchodných priestorov. Toto rozhodnutie však neobsahovalo žiadne bližšie určenie, na aký druh obchodnej prevádzky by mali priestory slúžiť. Tvrdenie stavebného úradu v odôvodnení stavebného povolenia, že pripomienky dotknutých orgánov boli akceptované a sú premietnuté do stavebného povolenia, nie sú pravdivé. Zo spisového materiálu vyplýva, že Regionálny úrad verejného zdravotníctva (ďalej RÚVZ) v Čadci v súhlasnom záväznom stanovisku č. HŽP 270/2010 zo dňa 12.2.2010, uplatnenom v stavebnom konaní vo veci predmetnej stavby, výslovne uviedol, že súhlas sa týka novovzniknutých priestorov, ktoré budú využívané na „obchod a administratívu“, čo stavebný úrad neakceptoval ani v stavebnom konaní, ani pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia, a to aj napriek tomu, že táto skutočnosť vyplýva aj zo záväzného stanoviska RÚVZ v Čadci č. RH-1542/2012 zo dňa 26.9.2012 ku kolaudácii predmetnej stavby.

4. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí konštatoval, že kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby. Kolaudačné rozhodnutie zakladá právo stavbu alebo vykonanú stavebnú úpravu začať užívať a povinnosť užívať ju na povolený účel a v súlade s podmienkami určenými v kolaudačnom rozhodnutí. V tejto súvislosti je stavebný úrad v kolaudačnom konaní okrem iného povinný skúmať, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. V danom konkrétnom prípade stavebný úrad napriek tomu, že v kolaudačnom rozhodnutí písomne deklaroval splnenie podmienok vyplývajúcich z ust. § 81 ods.1 Stavebného zákona, nezistil presne a úplne skutočný stav veci resp. nebral do úvahy odborné stanoviská RÚVZ v Čadci č. HŽP-270/2010 zo dňa 12.2.2010 a č. RH-1542/2012 zo dňa 26.9.2012, z ktorých jednoznačne vyplýva, že RÚVZ posudzoval v obidvoch citovaných stanoviskách nadstavbu objektu na Palárikovej ul. č.88 v Čadci realizovanú za účelom jej využitia pre obchod a administratívu a nie za účelom prevádzkovania baru s hudobnou produkciou (diskotéka), čo je z hľadiska verejného záujmu, najmä ochrany života a zdravia osôb a životného prostredia diametrálne odlišná činnosť.

5. Ďalej konštatoval, že pokiaľ nie je účel užívania dostatočne presne špecifikovaný, stavebný úrad ani nemôže overiť, či je stavba užívaná v súlade s podmienkami stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia (§ 85 ods. 1 prvá veta Stavebného zákona). Z uvedeného dôvodu nie je možné v danom konkrétnom prípade posúdiť, či prevádzkovanie baru s hudobnou produkciou (diskotéka) je alebo nie je v súlade s podmienkami kolaudačného rozhodnutia, lebo kolaudačné rozhodnutie je neurčité, vydané v rozpore s § 82 ods. 1 Stavebného zákona. Žalovaný dodal, že prvostupňový správny orgán v mimo odvolacom konaní postupoval v súlade so zákonom, keď vzhľadom na vyššie uvedené porušenia zákona Stavebným úradom pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia toto zrušil aj napriek tomu, že sťažovateľ nadobudol právo jej užívania dobromyseľne. Žalovaný súhlasil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, že takúto vadu kolaudačného rozhodnutia je možné odstrániť iba v novom kolaudačnom konaní, v ktorom stavebný úrad podrobne vyšpecifikuje účel jej užívania (v danom prípade

napr. „bar s diskotékou“) a v tejto súvislosti v súlade s § 81 ods. 1 Stavebného zákona okrem iného preskúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

6. V danom konkrétnom prípade nezákonnosť kolaudačného rozhodnutia v čase jeho vydania spočíva v tom, že v ňom nie je jednoznačne vymedzený účel užívania stavby, čo je v rozpore s § 82 ods. 1 stavebného zákona a § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Takto vydané nezákonné kolaudačné rozhodnutie spôsobilo, že stavbu odvolateľ užíva na nepovolený účel, t.j. na „bar a diskotéku“, a to bez posúdenia príslušných dotknutých orgánov štátnej správy, ktoré chránia záujmy podľa osobitných predpisov. Pritom účel užívania predmetnej stavby „na obchod a administratívu“ jednoznačne vyplýval zo záväzných stanovísk RUVZ v Čadci k stavebnému a kolaudačnému konaniu vo veci predmetnej stavby, teda v čase konania a rozhodovania stavebného úradu v predmetnej veci.

II.

Konanie pred správny súdom

7. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a navrhol toto rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

8. V podanej správnej žalobe najmä uviedol, že

- žalovaný sa nevysporiadal s dôvodmi uvedenými v odvolaní a na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval a interpretoval právnu normu;
- zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) prichádza do úvahy za situácie, ak sa v konaní preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom;
- prvostupňový správny orgán zrušil rozhodnutie o kolaudácii stavby z dôvodu porušenia § 46 Správneho poriadku;
- podľa Rozhodnutia NS SR R69/2002 (zo Súdnej praxe), zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov... Z výroku rozhodnutí žalovaného je preukázané, že dôvodom zrušenia kolaudačného (právoplatného) rozhodnutia je výlučne porušenie procesných predpisov;
- v záujme zachovania stability právnych vzťahov je vylúčené, aby došlo k zrušeniu rozhodnutia a zároveň boli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne;
- sťažovateľ dňa 06.06.2014 požiadal stavebný úrad o zmeny v užívaní stavby a to o rozšírenie užívania nadstavby stavby o služby v oblasti pohostinskej činnosti, pričom Regionálny úrad verejného zdravotníctva rozhodnutím zo dňa 10.01.2014 č. RH-65/2014 vyhovel žiadosti sťažovateľa, resp. nájomcu týchto priestorov a súhlasil s poskytovaním pohostinských činností;
- stavebný úrad podaním VD 3074/2014/MU zo dňa 14.07.2014 konštatovalo, že sťažovateľ užíva objekt v zmysle kolaudačného rozhodnutia a zároveň uvádzal, že citovaným rozhodnutím RUVZ zo dňa 10.01.2014 č. RH-65/2014 iba bližšie špecifikoval účel užívania a povolenie prevádzky na poskytovanie pohostinskej činnosti;
- kolaudačné rozhodnutie bolo zrušené aj z dôvodu, že po vydaní kolaudačného rozhodnutia sťažovateľ prevádzkoval v priestoroch pohostinskú činnosť, pričom je nelogické a v rozpore so zásadami správneho uvažovania, aby bolo zrušené kolaudačné rozhodnutie z dôvodu, že sťažovateľ ruší nočný klud;
- vzhľadom na ustanovenie § 65 ods. 3 Správneho poriadku nemožno zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, pričom prevádzkovanie

pohostinskej činnosti začal uskutočňovať sťažovateľ resp. nájomca objektu až po vydaní kolaudačného rozhodnutia.

9. Krajský súd dospel k záveru o tom, že správna žaloba je nedôvodná z dôvodu, že

- Stavebný zákon nedefinuje náležitosti kolaudačného rozhodnutia, kedy v zmysle § 143 písm. c) Stavebného zákona podrobnosti o obsahu rozhodnutí ustanovuje všeobecne záväzný predpis, ktorým je vyhláška č. 453/2000 Z. z. a ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona;
- vyhláška č. 453/2000 Z.z. v § 20 písm. c/ výslovne ustanovuje, že kolaudačné rozhodnutie obsahuje vymedzenie účelu užívania stavby;
- kolaudačné rozhodnutie zakladá právo začať stavbu užívať a povinnosť užívať ju len na ten účel, ktorý bol určený v kolaudačnom rozhodnutí;
- účel užívania stavby, ktorý je určený v kolaudačnom rozhodnutí, je dôležitý z viacerých dôvodov, napríklad podľa účelu, na ktorý sa stavby užívajú, vyrubujú obecné a mestské úrady dane z nehnuteľností;
- je opodstatnený záver, že pokiaľ nie je účel užívania v kolaudačnom rozhodnutí presne špecifikovaný, stavebný úrad nemôže overiť, či je stavba užívaná v súlade s podmienkami stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia tak, ako to upravuje § 85 ods. 1 Stavebného zákona;
- RÚVZ vydal dňa 26.09.2012 záväzné stanovisko č. RH-1542/2012, ktorým vyslovil súhlas s návrhom sťažovateľa na kolaudáciu stavby „Budova pre obchod a služby - nadstavba objektu" v k. ú. W. parc. č. KN XXX, XXX/X s tým, že novovzniknuté priestory budú využívané na obchod a administratívu (obdobne RÚVZ vyslovil aj v záväznom stanovisku č. HZP 270/2010 zo dňa 12.02.2010);
- stavebný úrad evidentne na záväzné stanovisko RÚVZ neprihliadol v kolaudačnom rozhodnutí a konal tak v rozpore s ust. § 81 ods. 1 stavebného zákona napriek tomu, že deklaroval splnenie zákonných podmienok tohto ustanovenia;
- RÚVZ posudzoval nadstavbu objektu na Palárikovej ulici č. 88 v Čadci ako realizovanú za účelom jej využitia pre obchod a administratívu, nie za účelom prevádzkovania baru s hudobnou produkciou, čo je pre vydanie záväzného stanoviska podľa zákona č. 355/2007 Z.z. iný účel využitia;
- v zmysle § 13 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, orgány oprávnené podľa osobitných predpisov rozhodnúť vo veciach, ktoré posudzuje príslušný orgán verejného zdravotníctva z hľadiska ich možného negatívneho vplyvu na verejné zdravie, rozhodnú až po vydaní kladného záväzného stanoviska príslušného orgánu verejného zdravotníctva; to neplatí, ak ide o schvaľovanie podľa osobitného predpisu;
- je zákonnou povinnosťou stavebného úradu v kolaudačnom konaní skúmať, či stavba nebude mať negatívny vplyv na životné prostredie, na život a zdravie osôb, bezpečnosť práce a technických zariadení, ide o dôležitú hmotnoprávnu podmienku a teda neobstojí námietka sťažovateľa, že dôvodom zrušenia kolaudačného rozhodnutia bolo výlučne porušenie procesných predpisov s tým, že stavebný úrad v pôvodnom konaní neposúdil všetky dôležité skutkové okolnosti pre rozhodnutie vo veci;
- pojem dobromyseľnosť je možné interpretovať tak, že sa ním rozumie poctivý a otvorený vzťah účastníka konania k správneho orgánu alebo k rozhodovanej veci, účastník však nesmie vyvolať skutkový omyl na strane správneho orgánu;
- nebolo možné súhlasiť s námietkou ohľadne narušenia dobromyseľne nadobudnutých práv;
- ani gramatickým a logickým výkladom pomenovania stavby „Budova pre obchod a služby" nie je možné automaticky vyvodiť možnosť prevádzkovať baru s hudobnou produkciou;
- zákon určuje jednoznačne, že stavbu možno užívať iba na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, pričom v predmetnom kolaudačnom rozhodnutí absentuje účel užívania stavby a vôbec z neho nevyplýva ani možnosť využitia stavby na prevádzkovanie baru s hudobnou produkciou (diskotékou), takže nie je možné z predmetného rozhodnutia vyvodzovať toto „nadobudnuté právo" ako dobromyseľné.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská

10. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.") a navrhol aby kasačný

súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol najmä, že závery krajského súdu sa odvíjajú od jeho skutkových zistení, ktoré nijakým spôsobom nevyplývajú z administratívneho spisu a nejde ani o skutkové zistenia žalovaného. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že v oboch uvádzaných stanoviskách RUVZ posudzoval nadstavbu objektu na Palárikovej ul. č. 88 v Čadci ako realizovanú za účelom jej využitia pre obchod a administratívu, nie za účelom prevádzkovania baru s hudobnou produkciou, čo je pre vydanie záväzného stanoviska podľa zákona č. 355/2007 Z.z. iný účel využitia.

12. Ďalej tvrdil, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že podľa rozhodnutia RÚVZ, ktoré bolo vydané po právoplatnom kolaudačnom rozhodnutí, ktoré je predmetom tohto konania je dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia.

13. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR R69/2002: „Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov...“

14. Namietal, že žalovaný resp. prvostupňový správny orgán zrušil právoplatné kolaudačné rozhodnutie len z dôvodu procesných väd.

15. Napadnutému rozsudku vytýkal, že krajský súd ho nepresvedčil, že jeho námietky neboli dôvodné; súd dospel k prekvapivým skutkovým záverom, ktoré ho viedli k takému právnomu posúdeniu veci, na základe ktorého žalobu sťažovateľa zamietol, pričom nijakým spôsobom nevyhodnotil námietky sťažovateľa.

16. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.01.2019 najmä citoval jednotlivé časti napadnutého rozsudku pričom zdôraznil, že kasačná sťažnosť smeruje len proti dôvodom napadnutého rozsudku a absentuje v nej nielen vymedzenie právneho posúdenia veci, ktoré považuje sťažovateľ za nesprávne, ale aj uvedenie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právne závery kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

18. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. mája 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 440 ods. 1 S.s.p. kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Vo vzťahu k sťažovateľom namietanej nepresvedčivosti a nedostatočnému odôvodneniu napadnutého rozsudku (z čoho bolo možné prípadne vyvodit' úmysel sťažovateľa naznačiť dôvod kasačnej sťažnosti aj podľa § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) kasačný súd uvádza, že z jeho obsahu je nepochybne zrejmé, z akých dôvodov dospel k záveru o potrebe zamietnuť správnu žalobu. Podľa názoru kasačného súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu poskytuje dostatočné argumentačné podklady na posúdenie, ako sa vysporiadal s rozhodnutiami orgánov verejnej správy, akými vlastnými úvahami sa súd riadil pri utváraní záveru o skutkovom a právnom stave veci a posudzovaní relevancie obsahu právnej argumentácie a žalobných námietok sťažovateľa uplatnených v správnej žalobe. Krajským súdom v odôvodnení vyslovené závery sú presvedčivé a poskytujú dostatočne jasný, zrozumiteľný a náležité odôvodnený výsledok svojej rozhodovacej činnosti, tak „aby sťažovateľ nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.“ (III. ÚS 311/07).

20. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nevyhodnotenie jeho (bližšie nešpecifikovaných) žalobných námietok. Preskúmaním veci kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal žalobnými námietkami sťažovateľa. Zároveň kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 115/03, z 3. júla 2003 v zmysle ktorého: "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces." Z obsahu napadnutého rozsudku mal kasačný súd za preukázané, že krajský súd sa pri jeho odôvodňovaní riadil požiadavkami uvedenými v bodoch 19 a 20 tohto rozsudku. Kasačný súd preto vyhodnotil sťažnostný bod, výtýkajúci nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako neopodstatnený.

21. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti výslovne označil (spomedzi doslovne citovaného znenia všetkých dôvodov vyplývajúcich z ust. § 440 ods. 1 zvýraznením jeho textu tučným písmom) dôvod jej podania podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci a v tejto súvislosti namietal, že závery krajského súdu sa odvíjajú od jeho skutkových zistení, ktoré nevyplývajú z administratívneho spisu a nejde ani o skutkové zistenia žalovaného. K tomuto však sťažovateľ nespresnil, ktoré závery a skutkové zistenia krajského súdu namieta a rovnako neposkytol žiadnu argumentáciu, napádajúcu posúdenie jeho žalobných námietok (o tom, že k zrušeniu právoplatného kolaudačného rozhodnutia došlo len z dôvodu procesných väd) krajským súdom.

22. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 13. septembra 2019 sp. zn. 1Sžfk/10/2018) na to, že s neprávny posúdením veci ako kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, v medziach a vo väzbe na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/ citovaného odseku 1).

23. Podľa kasačného súdu je z obsahu kasačnej sťažnosti možno ustáliť, že sťažovateľ síce založil svoju kasačnú sťažnosť na uvedenom dôvode, avšak nezrejmil, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, resp. ako je vyššie naznačené, v čom spočíva nesprávna aplikácia objektívneho práva krajským súdom (s odkazom na právnu normu, ktorá mala byť nesprávne aplikovaná).

24. Aby tvrdenie sťažovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci malo oporu v zákone, bol sťažovateľ zaťažený povinnosťou v zmysle § 440 ods. 2 S.s.p. uviesť aj konkrétnu právnu normu a vykonať jej rozbor na prospech svojho tvrdenia, čo však v texte kasačnej sťažnosti absentuje. Kasačný

súd predovšetkým zdôrazňuje, že zákonodarca v Piatej časti Správneho súdneho poriadku zaradil kasačnú sťažnosť medzi jediné dva opravné prostriedky, ktorá má v systéme opravných prostriedkov správno-súdneho prieskumu osobitné poslanie (kasačná sťažnosť je tretím prostriedkom nápravy pochybení v procesoch verejnej správy a kasačný súd je väčšinou štvrtým orgánom štátu konajúcim o právach a povinnostiach jednotlivcov v tejto oblasti). Právo na súdnu ochranu a s tým spojené právo na prístup k súdu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam či splneniu podmienok.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

25. S poukazom na uvedené považoval kasačný súd takto uplatnený kasačný dôvod za neopodstatnený; sťažovateľ neuviedol žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k záveru o nesprávnosti právneho posúdenia veci krajským súdom.

V.

26. Kasačný súd tak vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil žiaden dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú postačujúce východiská pre vyslovenie záveru krajského súdu o nedôvodnosti žaloby. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

27. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že žalobcovi - sťažovateľovi, ktorý nemal v kasačnom konaní úspech, nevzniká právo na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.